

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landgericht Frankfurt am Main (Saksamaa) 9. augustil 2022 – PA versus trendtours Touristik GmbH

(Kohtuasi C-529/22)

(2022/C 441/09)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landgericht Frankfurt am Main

Põhikohtuasja pooled

Hageja ja apellant: PA

Kostja ja vastustaja: trendtours Touristik GmbH

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2015. aasta direktiivi (EL) 2015/2302, mis käsitleb pakettreise ja seotud reisikorraldusteenuseid ning millega muudetakse määrust (EÜ) nr 2006/2004 ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2011/83/EL ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 90/314/EMÜ (edaspidi „pakettreisidirektiiv“) ⁽¹⁾, artikli 12 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et see annab lisaks pakettreisidirektiivi artikli 12 lõikes 1 sätestatud õigusele täiendava lepingust taganemise õiguse, mille õiguslikud tagajärjed on kohaldatavad vaid siis, kui oma taganemisavalduses tugineb reisija sihtkohas või selle vahetus läheduses esinevatele vältimatutele ja erakorralistele asjaoludele, mis pakettreisei teenuste osutamist või isikute vedu sihtkohta olulisel määral mõjutavad?
2. Kas pakettreisidirektiivi artikli 12 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et taganemise eest tasu maksmise kohustus ei kao, kui reisija ei nimeta taganemisavalduses ühtegi põhjust ja põhjendab taganemist alles tagantjärele, tuginedes taganemisavalduse esitamise ajal tehtud prognoosile või reisi toimumise ajal sihtkohas või selle vahetus läheduses esinevatele vältimatutele ja erakorralistele asjaoludele, mis pakettreisei teenuste osutamist või isikute vedu sihtkohta olulisel määral mõjutavad?

⁽¹⁾ ELT 2015, L 326, lk 1.

Araceli García Fernández jt 11. augustil 2022 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda laiendatud koosseisus) 1. juuni 2022. aasta otsuse peale kohtuasjas T-523/17, Elevelé Invest Group jt versus komisjon ja SRB

(Kohtuasi C-541/22 P)

(2022/C 441/10)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Apellandid: Araceli García Fernández, Faustino González Parra, Fernando Luis Treviño de Las Cuevas, Juan Antonio Galán Alcázar, Lucía Palazuelo Vallejo-Nágera, Macon, SA, Marta Espejel García, Memphis Investments Ltd, Pedro Alcántara de la Herrán Matorras, Pedro José de Jesús Benito Trebbau López, Pedro Regalado Cuadrado Martínez, María Rosario Mari Juan Domingo (esindajad: advokaadid B.M. Cremades Román, J. López Useros, S. Cajal Martín ja P. Marrodán Lázaro)

Teised menetlusosalised: Elevelé Invest Group, SL, Antonio Bail Cajal, Carlos Sobrini Marín, Edificios 1326 de l'Hospitalet, SL, Juan José Homs Tapias, Anna María Torras Giro, Marbore 2000, SL, Tristán González del Valle, Euroopa Komisjon, Ühtne Kriisilahendusnõukogu (SRB), Hispaania Kuningriik, Banco Santander, SA

Apellantide nõuded

Apellandid paluvad Euroopa Kohtul:

- i) tunnistada, et on esitatud apellatsioonkaebus ja sellele lisatud dokumendid, samuti argumendid apellatsioonkaebuse toetuseks;

- ii) teha kohtuotsus vastavalt ELTL artiklile 256 ja Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artiklile 61 ning Euroopa Kohtu kodukorra artiklile 170 järgmiselt:
- a) tühistada Üldkohtu otsus täielikult või teise võimalusena tühistada see osaliselt osas, nagu on nõutud apellatsioonkaebuse III ja IV osas;
 - b) teha kohtuotsus vastavalt Üldkohtule esitatud hagiavalduse punktis 219 esitatud nõuetele;
 - c) mõista Üldkohtu menetlusega seotud kohtukulud välja SRB-lt ja Euroopa Komisjonilt;
 - d) mõista käesoleva menetluse kohtukulud välja SRB-lt ja Euroopa Komisjonilt;
 - e) kohaldada kõikidele apellantide kasuks välja mõistetavatele summadele intressi, mis arvestatakse alates 23. maist 2017 (või teise võimalusena alates 7. juunist 2017) kuni kohtuotsuse tegemise kuupäevani, ning viivist, mis arvutatakse alates kohtuotsuse kuulutamisest, välja arvatud käesolevast menetlusest tulenevad summad, millele kohaldatakse viivist ainult alates kuulutatavast kohtuotsusest, ning
 - f) kohaldada apellantide kasuks mistahes muid täiendavaid õiguskaitselahendusi, mida kohus loeb õiguslikult põhjendatuks.

Väited ja peamised argumendid

Apellandid vaidlustavad Üldkohtu otsuse resolutsiooni, kuivõrd selles on muu hulgas mitu korda valesti kohaldatud ja tõlgendatud liidu õiguse norme, kuna selle põhjendused ei ole piisavad ja on vasturääkivad, kuivõrd selles on fakte valesti kvalifitseeritud ning nimetatud faktidele on omistatud valed õiguslikud tagajärjed ning kuna tõendeid on valesti hinnatud.

Apellandid esitavad selles osas oma nõuete toetuseks neli väidet.

Apellandid väidavad oma **esimeses väites**, et Üldkohus on valesti tõlgendanud ja kohaldanud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2014. aasta määrust (EL) nr 806/2014, millega kehtestatakse ühtsed eeskirjad ja ühtne menetlus krediidiasutuste ja teatavate investeerimisühingute kriisilahenduseks ühtse kriisilahenduskorra ja ühtse kriisilahendusefondi raames ning millega muudetakse määrust (EL) nr 1093/2010 (edaspidi „**ühtse kriisilahenduse määrus**“), (¹) artiklit 18.

Esimese väite esimeses osas väidetakse, et ühtse kriisilahenduse määruse artikli 18 lõike 1 punkti a on valesti tõlgendatud ja kohaldatud osas, mis puutub likviidsusnõudesse, konfidentsiaalsuskohutuste rikkumisse ning hea halduse põhimõtte tõlgendamisse. Esimese väite teises osas väidavad apellandid, et ühtse kriisilahenduse määruse artikli 18 lõike 1 punkti b tõlgendamine ei ole piisavalt põhjendatud ja et seda on valesti tõlgendatud. Selles osas märgivad nad, et Banco Popular Español (edaspidi „BPE“) ei olnud maksevõimetu ja et SRB-l oli teisi, vähem koormavaid alternatiivseid lahendusi. Esimese väite kolmandas osas väidavad apellandid, et Üldkohus on eksinud, tõlgendades ja kohaldades ühtse kriisilahenduse määruse artikli 18 lõike 1 punkti c.

Seoses **teise väitega** leiavad apellandid, et Üldkohus on valesti tõlgendanud ja kohaldanud ühtse kriisilahenduse määruse artiklit 20. Selles osas väidavad apellandid, et valesti on tõlgendatud ja kohaldatud ühtse kriisilahenduse määruse artikli 20 lõikeid 1, 5, 7, 9, 10 ja 11. Teise väite viiendas osas väidavad apellandid lisaks, et Üldkohus on valesti tõlgendanud ja kohaldanud toimikuga tutvumise õigust, kuivõrd Üldkohtu arutluskäik on vastuolus Euroopa Liidu põhiõiguste hartas ning Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni lisaprotokollis sätestatuga. Teise väite kuuendas osas toovad apellandid esile, et on tehtud õiguslik viga põhjendamiskohustuse hindamisel.

Kolmas väide tugineb hüvitamisnõudele, mis tuleneb SRB 7. juuni 2017. aasta otsuse SRB/EES/2017/08 ning komisjoni sama kuupäeva heakskiitmisotsuse (EL) nr 017/1246 tühistamisest, nõudega säilitada nende tagajärjed.

Seoses **neljanda väitega** leiavad apellandid, et Üldkohus on teinud tõlgendamis- ja kohaldamisvea seoses lepinguvälise vastutuse väitega, mis on sõltumatu tühisuse väitest. Apellatsioonkaebuse neljanda väite esimeses osas analüüsitakse, milles seisneb ilmaselge Üldkohtu tõlgendamis- ja kohaldamisviga seoses ühtse kriisilahenduse määruse põhjendusega 116 ning artiklitega 88 ja 91 ning seoses ELTL artikliga 339, kui kohaldati oluliselt nõrgemat kaitsestandardit kui see, mis on pankade kriisilahendusele Euroopa Liidus kehtestatud. Samas väidetakse, et ühtse kriisilahenduse määrust on valesti tõlgendatud ja kohaldatud, rikkudes hoosuskohustust. Lõpuks väidetakse apellatsioonkaebuse neljanda väite teises osas, et on valesti tõlgendatud ja kohaldatud ühtse kriisilahenduse määruse artikli 20 lõikeid 15 ja 16 ning et ei ole antud põhjendatud vastust.

(¹) ELT 2014, L 225, lk 1.

Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigi 16. augustil 2022 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (teine koda laiendatud koosseisus) 8. juuni 2022. aasta otsuse peale liidetud kohtuasjades T-363/19 ja T-456/19: Ühendkuningriik ja ITV versus komisjon

(Kohtuasi C-555/22 P)

(2022/C 441/11)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik (esindajad: L. Baxter, P. Baker, QC, ja Barrister T. Johnston)

Teised menetlusosalised: Euroopa Komisjon, ITV plc, LSEGH (Luxembourg) Ltd, London Stock Exchange Group Holdings (Italy) Ltd

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

- tühistada vaidlustatud kohtuotsus tervikuna ja rahuldada Ühendkuningriigi nõuded, mis on esitatud hagi Üldkohtule;
- teise võimalusena tühistada vaidlustatud kohtuotsus tervikuna ja saata kohtuasi tagasi Üldkohtule lõpliku otsuse tegemiseks;
- mõista Euroopa Kohtu apellatsioonimenetluse ja Üldkohtu menetlusega seotud kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Apellant põhjendab oma apellatsioonkaebust viie väitega.

Esiteks rikkus Üldkohus õigusnormi ja / või liidu õigust, kuna ta moonutas faktilisi asjaolusid ja andis neile väärta õigusliku kvalifikatsiooni, kui ta järeldas, et võrdlussüsteemiks on välismaiseid kontrollitavaid äriühinguid käsitlevad Ühendkuningriigi õigusnormid.

Teiseks rikkus Üldkohus õigusnormi, kui ta asus seisukohale, et välismaiseid kontrollitavaid äriühinguid käsitlevad Ühendkuningriigi õigusnormid annavad eelise. Rikkumine on tingitud faktiliste asjaolude moonutamisest ja väärsti mõistmisest seoses võtmetöötajate funktsioonide tähendusega välismaiseid kontrollitavaid äriühinguid käsitlevates Ühendkuningriigi õigusnormides ning 5. ja 9. peatüki vahelise suhtega.

Kolmandaks rikkus Üldkohus õigusnormi, kui ta hindas välismaiseid kontrollitavaid äriühinguid käsitlevate Ühendkuningriigi õigusnormide eesmärki ja valikulisust. Vaidlustatud kohtuotsus sisaldab korduvaid moonutusi ja / või ilmselgeid väärarvamusi, mis puudutavad võtmetöötajate funktsioonide rolli välismaiseid kontrollitavaid äriühinguid käsitlevates Ühendkuningriigi õigusnormides ning 5. ja 9. peatüki vastastikust toimet. Samuti ei ole seal kirjeldatud või analüüsitud Ühendkuningriigi nõuete keskseid osi, mistõttu on rikutud põhjendamiskohustust.